

מסורת הש"ס

(א) [לעיל ד:ד:ו:י: פסחים כג,]

(ב) ירוש' פסחים פ"ה ה"ב,

א [קמן פד, מנחת מנד: תמורה

(ד) י"ב, ונכ, מעניני ב:]; (ד) מ"ב

מלווע ס"ג ה"ג, ירוש' פסחים

שם, (ט) ירוש' פסחים שם,

(י) ע"י וירקא חובב פ"י פ"ד:

הגהות הב"ח

(א) גב' שניו בעלים מנלן (אם

אזיט ענין וכו' מנלן) ת"מ, וי"ב

רש"י לא גרס ליה אלא ה"ב

אשכחן שניו קדש שניו בעלים

מנלן אמר רב הונא כ"י: (ב) שם

שולמו מאי דרשת ביה וכו':

(ג) רש"י וכו' הווא וכו' למחר

או לנכא: (ד) וי"ח אשכחן וכו'

כמיז שהיא הכפרה ו: לעכז ככל

אחת מטאט:

מוסף רש"י

מנחתם ונסכיהם, כפרשת

פנחס כמיז כטולו מנחתם

ונסכיהם לפרס וגו' למרן ק"י

מנחתם [והנהגה אפ"י וכו']

(תמורה יד, עפ"י שו"ת"ק),

ונפקא לן מיהא דלמחר מן מנחתם

ונסכיהם וזינא דכתיב קריבנט

אחג להבי כמיז (קדוש

בדף), ולפ"ז שמקריבין

הקריבנות ביום יסילון להנא

המנחת והנסכים כלילה (תענית

ב), בלילה, דמנחת נסכים קריבין

כלילה, ואי קאיא הא אמרינן

בהקומן [וכן] דכתיב ערב

ליקרב ביום הקדוש מנחת נסכים,

מפרש לה בפרק י"ז קריבנות

במנחת מנחה (יד, דף) דהא

דקמינ ביום נסכים הולכים עם

דקמינ דהא דקמינ כלילה נסכים

האזין כמי עמלן, כגון שהנא

זבח כלל נסכים ולמחר זמן הכי

אנסימס כמי עמלן, יכול להיכלין

כלילה (מנחות מד) מנחתם

ונסכיהם אפי' למחר, אם קרב

הקרבן בזמנו ואפי' מתאן ועד

עשרה ימים (תמורה יד) אפילו

למחר, אם הכי היום זמן יכול

להקריב נסכיו למחר ולכלל שאל

יקדשו ככל מהתמול, דאי קדשי

נפסקין כלילה דכתיב במנחת

עשילי (פ), קדשו ככלי הוכשרו

ליפסל כטובל וים ונמנחת כטורים

ולילה (מנחות מד) וכו"ף שם

(ג), שכן יש עמדה דמים

אחרים, גרסינן, מטאט מיר ים

עמיה דס עולה ואסא כחלום עמיה,

ומטאט חלל עולה יחידה (בבאי

ר"פ):

שנינו גוסהאור

[א] מ"א על החטאת וגו' ועי'

במס': (ב) בכל עבודתו ליתא

ככסי' ובד"י: [ג] ככ"מ וכו"ף

ד"ו ב' וי' ליתא מיעוט אשכבחן

כו' בעלים מנחת, ובכל הי"ל

איתא ההמאן אם אינו ענין

וכי, וזו הנהגה להאכילם בנותן

שהכלו כנס רש"י, ולפנינו

ובד"י א' הובאו שני גוסהאור

בחדא מנחת, ויש לתמוך אחת

מהן, והש"מ דכתיב וכו"ף

הכרישו כמי רש"י ולכן מחקי'

אם אינו ענין וכו':

[ד] הסוגייס נעשה מ"ס ש"מ

וכס"י, ואלה בנות ג': ובכל הי"ל

דנפקא ליה מהמה (כו"ף)

וכי"ף וכו' בתוס' ש"ס וכומוס'

שנע"מ: [ז] מ"א כשבן אלו באין

לכניסין, ואפשר שרש"י כא

לאפוקי כגני זו, וגי' כ"מ לר"ך

נעשה שכן אלו באין בדלות כמו

בפרשיות: [ז] מ"א אף כה

(כו"ף) וכו' לעיל ז' ע"כ:

[ח] קבלה רבינן ליה מל"י

הוא (כ"ז) מיתב נמי מחמת

(ש"ס): [י] מ"א עיקר הכפרה

(בבאי): [י] המיתב כנסוגגריס

ליתב כמכסי' ודפי', וכו"ף

דנפקא האיהי ועשה וכו':

הקוסין כמי, מנחת אריות

הקוסין מהגמ', מיתב כס"א

לכאורה מיותר ומטעה, אן

ככסי' הניה גס שמיכת מנלן

הוא (כ"ז) שאלה כמכסי',

ואפשר שהבין פירש שמי

ולקח כהן, לשון קבלה הוא: וכפר.

אזטריך קרא דככלל קבלה ה' היא

כו'. ואי קשיא מנזה מהיקשא דזאת

המורה משלמים אחיא כשאר

כל הזבחים אין הכי נמי ומסקנא

מהתם יליף לה לקמיה ומעיקרא

הוא דמהדרין דנכתבו כולוה בגופיה:

דאמר רב הונא כו'. לקמן בשמעמין:

חטאמו. וכפר עליו הכהן מחטאמו

(כשורק דמו לשמו מטאט חטאמו)

מדוהיה ליה למכתב מחטאט וכמיז

וי"ו יתירא למדרש זה לשם בעלים:

אשכחן מנזה בשניו קדש. ככל עבודות

וזריקה אשכחן זה מנזה ועכוז בשניו

בעלים דהאי מחטאמו נמי ה' צוריקה

כמיז שהיא הכפרה ו: **לעכז ככל**

עבודות בשניו קדש. שלא למדנו

לאחד מהן ושאר עבודות לנד מוריקה

בשניו בעלים בין למנזה בין לעכז

מנלן: **שיהו כל עשויטיו לשם חטאט.**

ולמנזה לא אזטריך קרא דהא נפקא

לן משאר חטאות והאי לעכוזא:

[ה"ג ג' כס"א] א' אשכחן שניו קדש שניו

בעלים מנלן יב'. **אמר רב הונא כו'.**

גגי נזיר כמיז ועשה את חטאמו ואת

עולתו מה יב'. למנזה וכשלמים מה

שלמים לא חלקת בהן בין וזריקה

לשאר עבודות בשניו בעלים למנזה

אף חטאט לא מחלק בין וזיקה לשאר

עבודות לעכז הרי לך מנזה ועכוז

בין בשניו קדש בין בשניו בעלים כך

י"ל וכן יש לפרש גגי חטאט מזורע

לקמן נ"ל: **ולצינא.** דלא קשיא ליה

אלא עולת עולתו מנחתו ונסכו דכמיז

נמי גגי נזיר אפאלי לא קשיא ליה:

ההוא מביצי ליה. ר' הכי דדרשינן

לכל מנחתם ונסכיהם ד' כלילה

ואפילו למחר שזיכשרו לנא

למחר א' לנא כלילה הכי נמי

דרשינן להאי ועשה את מנחתו כל

זמן שיעשנו הוא קרי מנחתו ונסכו

ז' ס' אע"פ שלא קרבו עם זכמו:

מי גמרי. שאר חטאות וחטאט נזיר

מהדדי דמתי' למחר חד למנזה וחד

לעכז. סתם חטאט קרי חטאט חלב

משום דשכיחא טפי: **שכן כרת.**

מכפרת על חייכי כרת אלמא לא

גמרי מהדדי וכיון דלא גמרי מהדדי

מרווייהו למנזה אטריכו: **ואשכחן**

שניו קדש. ולעכז דהא נפקא לן

מנזה לעיל כשאר חטאות: **וכפר**

על המטעה. קשייה דועשה ההכה

את החטאט הוא ועל המטעה

אכולו עשיות קאי: **ויסיי מהנך.**

נזיר ומזורע: שאלה. נזיר נשאל

לחכם ועוקר מזירתו ופטור מן

הקרבן: **שכן אין ה' באין בדלות גרסי'.**

שאלן חטאות ה'. יורדות ענניות

להביא עוף: **ושנך קראי לעכז**

ובשלמים מן שלמים לא חלקת בהן

למנזה אף חטאט לא מחלקו דו לעכז

וכיון דכמיז עכוזא צוריקה אחיא להו

לכולוה עבודות בהך דרשא מהיקשא

דשלמים: אשכחן חטאט חלב

דכמיז זיה לחטאט. ושחט

אותה לחטאט כסתם חטאט כמיז ^(ז) **אם ה' נפש כי מחטא וגו':**

חטאט

לשניו בעלים אשכחנא למנזה לעכז מנלן **כך אמר רב הונא בריה דרב יהושע חטאט חטאמו**

וגירסא זו לא לריבינן מו לקרא דלעיל צוריקה ויחא נמי הא דגרסינן לעיל כדלמחר דב' הונא בריה דרב יהושע חטאט חטאמו

דמשמע דעיקר מילתא לא אחמר אהיא וייינו משום דלכנסוף לא קיימא: מנחתם ונסכיהם בצי"ה מנחתם ונסכיהם אפי' צמחר.

לאו מהאי קרא ה' [קדריש]: הילכך מצוה משלמים והנך קראי צעכב. וא"ת למה לי למכתב ככולוה לכתוב בהך ^[ז] ואינך

כולוה אמו מדכמיז זאת תורת החטאט תורה אחת לכל החטאות כלקמן ^(דף ט:) בשמעמא דמבוג ויש לומר דבמסקנא

כל הזבחים פרק ראשון זבחים

וזריקה מנלן מוכפר ע"יו הכהן מחטאמו. הרבה יש מימה דהני

קראי דשמיטה וקבלה ושחט אותה לחטאט ולקח הכהן

כמיזי כסתם חטאט כגון חטאט חלב כפרשת ויקרא ג'י כשבה והאי

קרא דוכפר עליו הכהן מחטאמו כמיז בחטאט דשמיעת קול וציטיו

שפמים אכל בחטאט חלב לא כמיז

מחטאמו אלא על חטאמו כמיז

ובמורת כהנים ^ו צאותה פרשה עצמה

דחטאט חלב דריש מקרא דמחטאמו

אע"ג דלא כמיז כהיהי פרשמא

וזהו מימה דשציק קרא דעל חטאמו

דכמיז כהיהי פרשמא ושמא משום

דעל חטאמו לאחר הקטרט אימורים

הוא דכמיז אכל מימה דלקמן משמע

דכל הני קראי דהכל בחטאט חלב

כמיזי דקאמר אשכחנא חטאט חלב

אכל חטאט דשמיעת קול וציטיו

שפמים מנא לן וי"ל דהכי קאמר

לקמן אשכחנא חטאט חלב עכוזא

שמיטה וקבלה בשניו קדש ושאר

עבודות יליף כדאמר לעיל מה

שלמים לא חלקת בין וציטה לשאר

עבודות למנזה אף כאן לא מחלקן

לעכז וקבלה נמי לא הוצרך לכמוז

אכל שמיעת קול מנא לן דאע"ג

דכמיז זיה וכפר עליו מחטאמו

ודרשינן לעיל לשם חטאט היינו שניו

קדש צוריקה ולא חלקת לא מימא

צוריקה לפי שהיא עיקר כפרה ושניו

בעלים בחטאט חלב נגמר משמיעת

קול דליכא פירכא וי"מ דמחטאמו

דקאמר היינו כשעיר נשאי דכמיז

זיה נמי מחטאמו וקאי ^[ח] גס

לחטאט חלב וקשה דכמיז לאחר

הקטרט אימורים נראה לי. כדו"ח.

ועוד נ"ל דלא הוה מזי למדרש מוכפר

על חטאמו אשר חטא דכמיז בחטאט

חלב משום דהכי קאמר על פשעו אשר

חטא ^[ט] ולא בשמיעת קול מיירי

בחטאט קריבנו) ולא משעיר

נשאי דכמיז מחטאמו ונסכלו לו והיינו

מפשעו וחטאמו שאלו ונסכלו לו אכל

בשמיעת קול לא כמיז זה ^ו לא וכן

אלא מחטאמו היינו מקריבנו. כדו"ך:

וזריקה בשניו בעלים בין

צמצוה בין צעכב. מימה

דמהאי קרא וכפר כאן עליו הכהן

מחטאמו דרשינן מרווייהו וזיקה

בשניו קדש ושניו בעלים ואס כן

מחטאט חטאמו מיעוס ליה נמי

עכוזא בשניו קדש כמו בשניו בעלים

דאמרווייהו קאי:

ועשה את חטאמו שיהו כצ

עשיותיו צשם חטאט

אשכחנא שניו קדש שניו בעלים מנ"צ

אמר רב הונא בריה דרב יהושע

חטאט חטאמו. כך גירסת הקונטרס

ולגירסא זו מוקי' דרישא לעכז בשניו

קדש קודם שיעמיד למנזה בשניו

בעלים כזאס אינו ענין ואינו משמע

כן כזולי פירקא לעיל גגי שלמים

ופסח דקאמר אשכחנא שניו קדש

שניו בעלים מנא לן ומוקי' דרישא בשניו בעלים כזאס אינו ענין

קודם שיעמיד קרא לעכז ומייהו י"ל דשאני הכא דכבר אשכחנא

שניו בעלים בשניו בעלים אית ספריס דגרסי אס אינו ענין